

Бібрські Вісті

Громада — великий чоловік.

І.Я. Франко

ГАЗЕТА ГРОМАДИ

м. Бібрка, 9 вересня, 2021 рік | випуск №248 (325)

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ НА БІБРЕЧЧИНІ

Цьогоріч Україна відзначала 30-річчя відновлення Незалежності України. Бібрка водночас відзначала і День Незалежності, і свій 810-й день народження, а обласний фестиваль-конкурс дитячого мистецтва «Барви літа» - 10 років. Тож як святкувала Бібрська громада?

Святкові заходи тривали з 19 до 29 серпня. У ці дні відбулося 30 подій, приурочених до 30-річчя відновлення незалежності України та Дня Державного Прапора. Всі вони об'єдналися слоганом «Ти у мене єдина», який символізує бачення незалежності України як мрії, якої прагнули досягти багато поколінь українців.

Так, **19 серпня** у НД с.Ходорківці відбувся святковий концерт «Єдина Україна»;

21 серпня у НД с.Стрілки – літературно-музична композиція «Україна – єдина та вільна»;

22 серпня:

у НД м.Бібрки проходив відбірковий тур Х(IV) обласного фестивалю-конкурсу дитячого мистецтва «Барви літа»;

урочисте підняття Державного Прапора на горі Щеці (м.Бібрка);

у с.Під'яркові – святковий концерт «Одна для всіх єдина – Україна»;

флешмоб «Прапор України – прапор миру, єдності та гідності» у НД с.Ходорківці;

у рамках святкування 30-ї річниці Незалежності та Дня Прапора у с.Лани відбувся святковий концерт «України мова калинова»;

23 серпня:

велопробіг Бібреччиною «Коло Незалежності»;

флешмоб «Україна назавжди», до 30-ї річниці відновлення України у с.Старі Стрілища»;

в смт. Нові Стрілища замайорів великий Державний Прапор; за участю місцевих колективів закладів культури та зіркових гостей відбувся святковий концерт «Ти у мене єдина»;

урочисте підняття Державного Прапора у с.Романів;

у с.Суходіл святкували відновлення Незалежності

ті України та Дня Державного Прапора; у НД с.Підгородище відбувся святковий концерт «З Днем Незалежності, Україно»;

флешмоб «Синій, як море, як день золотий» у НД с.Селиська;

урочисте підняття Державного прапора за участю гуртківців НД с.Глібовичі;

участь гуртківців НД с.Любешка у велопробізі «Коло Незалежності»;

у НД с.Свірж відбулися урочистості «З Україною в серці» з нагоди 30-ї річниці Незалежності та Дня Державного Прапора;

Урочисте підняття Державного Прапора у с.Любешка;

24 серпня:

історична фотосесія та виставка вихованців художнього класу Бібрської музичної школи в Бібрському «Соколі»;

святковий концерт у с.Трибоківці «Мій край чудовий – Україна»;

у НД с.Романів відбувся святковий концерт «Крізь плин століть і гомін сьогодніня»;

святковий концерт у с.Кнісело «Люблю Україну мою»;

у с.Великі Глібовичі провели ряд заходів до 30-их роковин Незалежності України та Дня Державного Прапора України.

28 серпня:

літературно-музична композиція «Мій край – Україна» у с.Квігнєве;

святковий концерт «Україна – свята і єдина»; «Мій дім – Україна» - святковий концерт до Дня Незалежності у НД с.Селиська;

«Україна - була, є, буде» - урочистості до Дня Незалежності у с.Любешка;

«Держави славна назва – Україна» - святковий концерт у НД с.Кологори;

29 серпня:

музичний калейдоскоп «З Україною в серці» у НД с.Старі Стрілища;

Всеукраїнська акція «Сонях» - всі заклади культури.

Начальниця відділу культури Люся СУРМАЧ

ФОТОФАКТ

Завершено роботи з влаштування системи опалення у приміщеннях ДНЗ «Сонечко» у м.Бібрка. Замінено всі водяні магістралі та встановлено нові радіатори з можливістю регулювання температури. З 1 вересня продовжилися роботи в підвальних приміщеннях дошкільного закладу та будуть влаштовані всі вузли системи.

ФОТОФАКТ

Завершено ремонт приміщень їдальні в школі села Романів. Зроблено заміну всіх інженерних мереж, дверей, обладнання. Повністю проведено ремонт стелі, стін та підлоги у 2-х приміщеннях харчоблоку. Сподіваємось, діти та працівники школи відчують переваги проведеного ремонту.

ФОТОФАКТ

Тривають ремонтні роботи в Народному домі села Великі Глібовичі.

ФОТОФАКТ

Бібрська ТГ стала першою в Україні, що підписала меморандум про співпрацю зі світовим освітнім лідером у сфері соціально-емоційного навчання Franklin Covey.

Наші діти будуть розвиватися за тими ж методологіями, що й діти в Лондоні, Токіо чи Нью-Йорку

ФОТОФАКТ

Маємо переможців конкурсу "Найкращий двір Бібреччини 2021 року" - справжніх дизайнерів, які з любов'ю облаштували свої подвір'я, створили затишні куточки для відпочинку та спілкування, виплекали чудові квітники і кущі. З приємністю повідомляємо, що переможцями стали Боднар Василь і Дзяна Наталія. Нагородження відбудеться на ранчо "Скарбова гора".

ФОТОФАКТ

6 вересня мешканці Бібреччини мали можливість поринути у творчий світ одного з найпопулярніших авторів сучасності Мирослава ДОЧИНЦЯ.

Творча зустріч з відомим закарпатським письменником, філософом, публіцистом, прозаїком, видавцем, журналістом відбулася в Народному домі м.Бібрки.

ЯРОСЛАВ ДУДИКЕВИЧ – ЗМАГ ЗА «НАРОДНИЙ ДІМ» ДЛЯ БІБРСЬКОГО ПОВІТУ

(до 125-річчя Бібрської «Просвіти»)

Війна, яка почалася 1 серпня 1914 року і пізніше відстала назву Перша світова, несла невідомість як для сильних світу цього, так і для пригноблених. Особливо останніх. Вони мали надію скористатись ситуацією і розпочати боротьбу за незалежність, за власну Державу. Серед цих мрійників були і українці, особливо галичани. Вони на той час в умовах Австро-Угорської імперії мали певну можливість.

На завершальному етапі Першої світової Австро-Угорщина, як держава, у результаті поразки у війні та під натиском визвольної боротьби пригноблених народів, перестала існувати. Визвольні змагання галичан 1918-1920 рр. за незалежність, в силу різних обставин, як об'єктивних так і суб'єктивних, не досягли мети. Вони були програні. Про те, що стара Європа, а за нею і Америка, не побачили у незалежній Українській державі стабілізуючого чинника на європейському континенті. Вони поставили на відроджену Польщу як заборо проти проникнення більшовизму до Старого світу. У 1919 р. Рада Антанти дозволила Польщі окупувати українську Галичину.

Гіркота поразки у визвольних змаганнях 1918-1920 рр. поступово уступила місце оптимізму продовження боротьби, але іншими методами, що були викликані зміною політичного клімату. Симптомом національного виздоровлення в умовах польської окупації, поряд з іншими, було відродження «Просвіти», що стала однією із суспільних сил, яка не акцентувала уваги на політичних гаслах, будучи формально (за статутом) аполітичною, фактично проводила глибоко національну політику: сіяла зерна просвітництва через книгу (в читальнях), концерти (художня самодіяльність), відзначення національних свят та вшанування героїв, спортивні змагання, фестинні заходи тощо. Все це гуртувало українців, вселяло надію на майбутнє, було потужним генеруючим засобом національної ідентифікації. Не відмежовуючи себе від Європи, польські паціфікатори всілякими способами, особливо через політику ополячення, поборюючи український визвольний спротив, змушені були миритися із діяльністю тих українських організацій, які формально визнавали польську державу як доконаний факт повоєнної Європейської системи.

У складних умовах польської дійсності до керівництва повітової «Просвіти» в Бібрці в 1925 році приходять 36-річний власник адвокатської канцелярії Ярослав Дудикевич. Вся багатогранна культурно-просвітницька робота на теренах повіту за роки його керівництва зробили чималий поступ: читальні «Просвіти» зайшли у найглухіші села, просвітянські осередки стали центром національно-культурного життя громад у його розмаїтті, участь у різнопланових здвигах повітового й крайового рівня, формувала відчуття національного плеча. Не випадково календар «Просвіти» за 1936 рік підкреслював: «Масове членство – це можливість перетворити широкі народні маси в одну національно-духовну спільність».

Дещо ширше хотілося б зупинитись на особливих завданнях, які треба було вирішувати Просвіті в конкретних умовах Бібрського повіту. Ширші заходи за участю великої кількості людей з усього повіту вона проводила весною-літом на відкритих майданчиках – на стадіоні «Сокола», у Сосніні, а зимою таке життя фактично завмирало: робота проводилась у читальнях «Просвіти», які мали приміщення пристосовані, в них поміщалась невелика кількість людей. На думку п.Дудикевича, дану проблему можна було вирішити лише шляхом спорудження великого повітового просвітницького дому в Бібрці. В тому приміщенні уже сам факт присут-

ності значної маси однодумців психологічно забезпечував їм відчуття національної значимості – «чуття єдиної родини».

Розуміючи значення такої будови, д-р Дудикевич з усією відповідальністю береться за справу. 17 листопада 1937 року в Бібрці скликано нараду представників українських організацій повіту, яка «рішила однодушно: мусимо побудувати в Бібрці Повітовий «Народний Дім» і то якнайскоріше» (з відозви «До Українського Громадянства Бібрецької Землі»). На цій нараді був обраний повітовий комітет побудови дому «Просвіти». Його очолив д-р Ярослав Дудикевич. Він ще енергійніше взявся за справу, бо поряд із традиційною просвітянською роботою тепер треба було спрямувати зусилля і на побудову повітової «Просвіти». Були випущені плакати-заклики для сприяння будівництву. Ось деякі з них: «Лицем повіту, що говорить про свідомість та організованість повіту, є повітовий «Народний Дім», «Чи Ви причинились до побудови цього дому?» Або такий: «Хочеш кращої долі собі та своїм дітям? Дай цеголку на побудову повітового «Народного Дому» в м.Бібрці!» Поряд із пропагандивно-інформаційною акцією голова комітету побудови дому забезпечував різні аспекти цієї важливої праці: збір коштів шляхом різноманітних просвітянських заходів, підготовчих матеріалів для виготовлення архітектурно-будівельної документації, залагодження справ у різних урядових інстанціях, які чинили шалений опір цьому українському чину.

Лише впертість, наполегливість, знання законів дозволило голові Дудикевичу переборювати цей спротив. Зі скрипом, але «віз успіху» рухався. На початку січня 1939 року керівництво повітової «Просвіти» розіслало всім громадам письмове «звідомлення з своєї праці та з дотеперішньої допомоги українського громадянства» у справі побудови повітового «Народного дому», а звіт був зроблений «членами ширшого повітового комітету 21 січня 1939 р.» Він голосив: «виготовлено плани «Повітового Народного дому»; «придбано площу під будову»; «придбано три вагони вапна»; «закуплено камінь».

Здавалося, лід рушив, але 27 лютого 1939 р. воєводський уряд у Львові відмовив у затвердженні виготовленої проектно-кошторисної документації. І знову тверда воля та професійний досвід адвоката Я.Дудикевича роблять своє. Канцелярія воєводи нарешті не встояла під тиском правових аргументів і затвердила своїм рішенням 24 березня 1939 р. запропонований план. Він набрав сили з дня видачі і був чинним два роки. Треба було поспішати.

З відомлення повітового ділового комітету будова Народного дому від 21 квітня 1939 р. подає поступ у справі підготовки до будівництва. Повітовий комітет на цей час мав:

Затверджений урядово план побудови.

- Площу під побудову («Українбанк», як внесок у побудову Народного, дому віддав частину своєї території).
- Вирівняну площу під будівельний майданчик, підготовлену силами громади усього повіту.
- Понад 300 корців загашеного і закопаного вапна.
- Каменю будівельного 30 стосів (5 стосів на площі, решту 25 в каменоломні в Любешчі.)
- Дозвіл староства в Бібрці на публічну збірку «цеголок» на побудову повітового «Народного дому» в часі від 1 квітня до 31 серпня 1939 р. (з першої публічної акції зібрано 1.327.95 зл. – прим. авт.)
- Постанову представників громадських організацій та усього українського громадянства Бібреччини

про всебічну допомогу у будівництві повітового дому.

Такий конструктивний чин у справі будівництва під орудою ділового будівничого комітету на чолі з його головою Я.Дудикевичем давав позитивні результати, але фінальний

акорд у цій справі наступив несподівано. Подія, яка сталася на наступний день після закінчення офіційної дати на право публічного збору грошей на «цеголки» для побудови «Народного дому», тобто 1 вересня 1939 р., перекреслила усе: почалась

Друга світова війна.

За два тижні Польської держави не стало. Пропало все, що стосувалося справи побудови повітового Народного дому в Бібрці. Залишилась пам'ять.

Тарас Шах

БІБРСЬКІ ЛЕГЕНДИ (ЗЛОДІЙСЬКА ПОМСТА)

Кожна місцевість має свої легенди, себто розповіді про події чи людей. Вони мають чималу дозу видуманого, або доданого.

Хочу розповісти про одну таку Бібрську легенду, яку я почув, мабуть, п'ятдесят років тому із уст коваля Корончевського Стаха, дідуся моєї дружини. Дідо Стах був 1893р. народження, корінний бібчанин з діда прадіда. Учасник Першої світової, вояк УГА.

Отже, легенда. Відбувалися події ще за часів Австрії, Через бідність багатодітних сімей молоді дівчата, щоб трошки заробити на придане, наймалися до багатих львівських міщан на домашню обслугу. Тепер мова піде про одну з них, ім'я якої невідоме. Правда, з розповіді відомо, що була вона дуже гарною. В неї залюбився один із львівських злодіїв, який належав до злодійської шайки, що жила грабунками львівських та підльвівських багатіїв. Цей злодій закохався настільки, що вирішив одружитися (така була умова нареченої). Проте, у злодійському світі, щоб завести сім'ю, треба було мати згоду керівника шайки. Бо коли злодій (рафінований) заводив сім'ю, він уже не міг належати до „Товариства”.

Злодій N, про якого йде мова, був так закоханий, що пішов проти волі злодійського загалу й одружився. Молода сім'я потребувала із чогось жити. Злодій N був добрим майстром (щодо злодійства), умів багато чо-

го, але роботи знайти не міг, всюди йому відмовляли. Так злодійський загал мстив йому за „зраду”.

Приставши за зятя до бібрецького міщанина-селянина, допомагав по господарству, але це був мізер. Безгрошів'я руйнувало сім'ю. Якраз у цей час завершувалось будівництво в Бібрці нової лікарні (побудована у 1906р. – прим.авт.). Цьому безробітному злодієві вдалося одержати підряд (право на виконання певних робіт – прим. авт.) на покриття даху лікарні. Покрівля мала бути з дахівки. Щоб з дахівки зробити дах, треба було спочатку набити лати. Між ними мала бути певна відстань (на висоту дахівки). Для того, щоб кожного разу не міряти віддаль між латами метром, майстри робили зразок розміру (шаблон). Потім його прикладали і по ньому латили (перебивали лати). Коли частину даху майстер відміряв шаблоном, йому якимось чином (на те вони злодії) підмінили цей зразок, підрізали його, трошки вкоротили (на око не помітно).

Решту даху „майстер злодій” полатав уже зіпсутим зразком. Помітив підміну лиш тоді, коли почав накривати дахівкою. Треба було переробляти за свій кошт. А де взяти гроші, і то немалі? Так помстились львівські злодії. Чим закінчилась ця історія, коваль не знав. І я не буду видумувати.

З пам'яті Т.Шах
05.04.2021р.

Повідомлення про громадське слухання щодо врахування громадських інтересів детального плану території земельної ділянки, що перебуває у комунальній власності, для будівництва та обслуговування будівель органів державної влади та місцевого самоврядування для обслуговування нежитлової будівлі з метою зміни цільового призначення, а саме детального плану території кварталу індивідуальної житлової забудови садибного типу в межах населеного пункту с. Лани по вулиці Гончарівка 2 ряд, Бібрської міської територіальної громади, Львівської обл.

Замовник: Виконавчий комітет Бібрської міської ради. Розробник: ФОП Кобилецька Г.І.

Всім бажаючим можна детально ознайомитись з проектом у приміщенні Бібрської міської ради та подати пропозиції шляхом особистого звернення. (Адреса м.Бібрка, вул. Тарнавського, 22) протягом 30 календарних днів з дня опублікування повідомлення в засобах масової інформації.

Продається житловий будинок в с. Стрілки, вул. Галицька, 106, з господарськими будівлями на земельній ділянці 0,75 га. Підведені газ і електропостачання (3 фази), є спільний з сусідами колодязь.

Тел.: 0961425484, 0980774253

Розклад служінь у церкві Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки:

П'ятниця, 10.09

- 08:00 – Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого за упокій

- 18:00 – Зустріч Вівтарної дружини

- 19:00 – Вечірня з литією

Субота, 11.09 (Усікновення голови пророка, предтечі і хрестителя Йоана)

- 09:00; 11:00 – Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого

- 14:00 – Зустріч молодіжної спільноти (молодша група)

- 16:00 – Зустріч молодіжної спільноти (старша група)

- 18:30 – Сповідь

- 19:00 – Вечірня

Неділя (12 по Зісланні Св. Духа), 12.09

- 08:30 – Сповідь

- 09:00; 11:00; 13:00 – Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого

– Приготування дітей до Першої Сповіді та урочистого Св. Причастя

м. Бібрка, 81 220 вул. Торгова 2
e-mail: bibrskivisti@gmail.com

Реєстраційне свідоцтво:
Серія ЛВ № 807/60

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання
Газета «Бібрські Вісті»

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються

Передрук матеріалів опублікованих у газеті дозволяється лише за письмового погодження редакції.

За зміст і достовірність статей відповідають автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж: 600.

Друк: самостійно.

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

<http://www.bibrka-rada.gov.ua/informatsiyini-resursy-mista.html>